

ГЛАВЕН ПРОКУРОР
НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

София, 12 февруари 1996 г.

№ 954/96

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Г. # Н. Павлов
12.2.96г.

СТАНОВИЩЕ

от главния прокурор на Република България
по к.д. № 31/1995 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

В съответствие с определението Ви от 11.01.1996 г. по к.д. №31/95 г. изразявам следното становище по съществуто на делото образувано по искане на група депутати за обявяване противоконституционността на чл.5 и чл.23 от ЗСВЦВК:

Направеното искане от група депутати е основателно по изложените в него съображения.

Като допълнителен аргумент може да се посочи, че конституционният законодател е въвел разграничение единствено между правата и задълженията на българските граждани и чужденците /лица с не българско гражданство/ - чл.26, ал.2, 27 и др. от Конституцията. Липсва деление на българските граждани на местни и чуждестранни физически лица, в зависимост от тяхното местожителство, респ. ограничаване на правата и задълженията на българските граждани, които пребивават в чужбина. С цитираните разпоредби от ЗСВЦВК е въведен

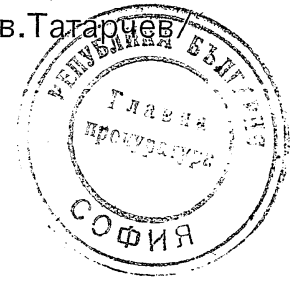
2.

ограничителен режим относно правото на българските граждани, които имат местопребиваване в чужбина да извършват сделки и действия, регламентирани от ЗСВЦВК. Това противоречи на чл.26, ал.1 от Конституцията, която прогласява принципа, че българските граждани, където и да се намират имат всички права и задължения по Конституцията.

С УВАЖЕНИЕ,

ГЛАВЕН ПРОКУРОР:

/Ив.Татарчев/

ВП